

(Folytatás az 1. oldalról.)

lesz a közgyűlés 8. ülészakán valóban kemény javaslatokat előterjeszt.

Igy füst az amerikai sajtó jelentése szerint az amerikai kormány akcióprogramja a Távol-Kelettel, így a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal és a Kínai Népköztársasággal kapcsolatban.

Az amerikai agresszorok az ázsiai háború kiterjesztésével fenyegetőznek

Beszéde további részében Visinszkij elvtárs rámutatott arra, hogy az amerikai kormány nem éri be a koreai háború folytatásával, hanem több olyan intézkedést tesz, amely a távolkeleti háború további kiterjesztésére szűti terv megvalósítására irányul. Foster Dulles amerikai külügyminiszter a hivatalba lépését követő hetedik napon rágalmozó kirohánásokra ragadtatta magát a Szovjetunióval szemben, amely Dulles szerint átlítólag azon fáradozik, hogy kezébe kaparintsa a földkerekség különböző részeinek ellenőrzését, ugyanakkor Dulles nem tudta eltitkolni „különös nyugtalanságát” — amiatt, hogy az Egyesült Államok agresszív politikája miatt már most is támadások érik Dulles a szenátus külügyi bizottságában kijelentette:

„Ha figyelmesen megnézzük a környező világot, megállítjuk, hogy mostanában például az európai katonai egységek, amelyekben reménykedünk, kisiklanak a kezünk közül, hogy a szétesés, nem pedig az egyesülés irányzata került felszínre”.

Mint ismeretes — folytatta Visinszkij elvtárs — éppen ez a helyzet készíti Dulles, hogy Európába utazzék. Útjának célja az volt, hogy a helyszínen bírja a szűkebb engedményességét Nyugat-Németországot, Franciaországot, valamint Angliát és biztosítsa a bonni szerződés ratifikálását, elérje az úgynevezett „európai hadsereg” megerősítésének végrehajtását.

Az amerikai uralkodó körök agresszív terveit és elgondolásait bizonyítja Dullesnek a képviselőház külügyi bizottságában elhangzott február 26-i nyilatkozata, amely rágalmozó kirohánásokkal tartalmazott a Szovjetunió és a népi demokratikus államok ellen. Ezt bizonyítja a népek ügynevezett „felszabadításának” politikája, amelyet az Egyesült Államok mostani külügyminiszterüme hozott nyilvánosságra. Ezt a politikát az amerikai uralkodókörök most még nagyobb lendülettel folytatják, mint Truman és Acheson idejében. A szovjet küldöttség vezetje ezután rámutatott, hogy Eisenhower 1953 február 2-i üzenete nyilvánvalóan bizonyította annak, hogy az amerikai uralkodó körök ki akarják terjesztetni a távolkeleti háborút, hiszen az Egyesült Államok teljesen szabad kezét ad a Tajvan szigetén tanyázó „csangkaisék” banditáknak.

Ezenkívül Lodge és fegyvertársai a legbarbárabb fegyver, az atomfegyver alkalmazását szorgalmazzák Koreában.

A koreai háború kiterjesztésének amerikai tervei egyre világosabbá és fenyegetőbbé válnak. Egyre világosabbá válik, hogy az Egyesült Államok az amerikaiak által kiképzett csangkaisékista fegyveres erőket akarja felhasználni a Kínai Népköztársaság elleni harcban.

Ily módon semmi kétség sem fér hozzá, hogy a koreai kérdés ügynevezett rendezésének ez a terve olyan terv, amelyet az amerikai uralkodó körök azért készítettek, hogy az Egyesült Államok fokozza a katonai nyomást a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságra és a Kínai Népi Köztársaságra.

Ime az amerikai imperialisták igazi politikai arculata: nem béke, hanem háború

A továbbiakban Visinszkij elvtárs leplezte Lodge-nak azt a ha-

Lodge azonban beszédében azt állította, hogy „az amerikai élet minden elemét szenvedélyes békévégy tölti el” és, hogy „az Egyesült Államokban nem akad egyetlen tekintélyes csoport sem, amely nem hisz a békében”.

Lehet-e nem kétségbe vonni hogy maga Lodge sem veszi komolyan ezt a kijelentését?

mlését, amellyel megpróbálta kiforgatni Csou En-laj kínai külügyminiszter egyik, a koreai háborúval kapcsolatos kijelentését. Lodge-nak rágalmozó és provokációs célból volt szüksége arra, — folytatta Visinszkij elvtárs —, hogy durván elfordítsa és meghamisítsa Csou En-laj kijelentését. Azért volt szüksége erre, hogy gyűlöletet keltsen a kínai és koreai nép ellen, amely az imperia-

lista rabság ellen, szabadságáért és függetlenségéért harcol. Ilyen az amerikai imperialisták, a Lodge és társai által képviselt amerikai diplomácia arculata. Ilyen az amerikai kormányköröknek és az e körök képviseletében az ENSZ-ben működő amerikai küldöttségnek álláspontja: nem a koreai kérdés békés rendezésére való törekvés, nem az ilyen rendezés utainak és eszközeinek keresése, hanem a helyzet további kizárására, a koreai háború elhúzására, elmélyítésére és kiterjesztésére irányuló törekvés. Nem béke, hanem háború.

A Szovjetunió külügyminisztere az imperialisták és csallósok hazugságaival kapcsolatban utalt arra, hogy ezek a körök újból és újból előhozakodnak az Észak-Koreából kiindult agresszió mesejével.

A tények leplezik azt a rágalmat, hogy az agresszió Észak-Koreából indult ki

Küldöttségünk és több más küldöttség már nem egy ízben idézett több olyan tény — folytatta —, amely nem hagy maga után semmi kétséget a tekintetben, hogy a koreai háború kezdeményezője a Li Szin Man amerikai ügynök vezette, poráron rángatott dél-koreai ügynevezett kormány és az amerikai kormány, amely Li Szin Man segítségével sietett, amikor Li Szin Man Észak-Korea meghódítására irányuló kalandoriskísérlete kudarcba fulladtak és amikor az Egyesült Államok szükségsegnek látta, hogy katonai támogatásban részesítse Li Szin Man Visinszkij elvtárs megcáfolhatatlan tények egész sorával bizonyította, hogy a koreai háború kiindulásában az amerikai imperialisták és koreai csatlósok a bűnösök.

Ezután így folytatta: jóllehet a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ellen felhozott agressziós cselekedetek vádja vesztes kártya — mint ahogy vesztes kártyát jelentenek azok a kísérletek is, hogy a Kínai Népköztársaságra és a Szovjetunióra hárítsák a felelősséget a koreai háború megkezdéséért és folytatásáért — az Egyesült Államok képviselői továbbra is ilyen kártyákkal játszanak. Az Egyesült Államok képviselői ily módon folytatják azokat a kísérleteket, hogy a koreai háború igazi kezdeményezőire vonatkozóan félrevezessék a népeket és úgy tűntetik fel a dolgot, mintha nem ők támadtak volna Észak-Koreára, mintha nem ők lennének az agresszorok, ahogy az a valóságnak megfelel, hanem — ahogy ők mondják — ők viselnek védekező háborút a Szovjetunióval és a Kínai Népköztársasággal egyetértésben eljáró „észak-koreai agresszor” ellen.

PARTELET

Bodó Mihály pártcsoportvezető segíti dolgozóitársait, harcol az április 4-i felajánlások teljesítéséért

A párt és a dolgozók közötti szoros kapcsolat megszilárdításának egyik legfontosabb eszköze a nevelő és a jó felvilágosító munka. Az üzemekben a pártszervezeteknek, a népmunkásoknak és pártcsoportvezetőknek az új tervében még az eddiginél is keményebb harcot kell vívniuk a terv teljesítéséért. Kommunista példamutatással járjanak élen a termelésben.

A Szegedi Butorgyár gépműhelyének legjobb dolgozó közé tartozik Bodó Mihály pártcsoportvezető. 1951-ben kitüntetésben részesült jó munkájáért, megkapta a sztahanovista jelvényt. Elkor megfogadta: arra törekszik, hogy méltó legyen a sztahanovista címhez.

Adott szavát megtartotta. 1952-ben másodszor vette át a kitüntető sztahanovista jelvényt. Az új terv első napjaiban megsokszorozódott lendülettel folytatta munkáját. Céltul tűzte ki, hogy üzemrészeiben segíti a gyengén teljesítőket, átadja tapasztalatait, s harcol azért, hogy csoportjában egyenlően olyan dolgozó se legyen, aki ne teljesítené normáját.

A pártcsoportvezető, mint üzemrészenek jó gazdája, szemmel kíséri az eredményeket, harcol az április 4-i felajánlások teljesítéséért, rámutat a hibákra, segít azok megszüntetésében. Dolgozóitársai megbecsülik példamutató munkáját, szívesen fordulnak hozzá segítségért. Legutóbb Kucsai Sándort tanította, aki a helyes munkamódszer át vételével január hónapban 145 százalékos átlagteljesítményt ért el és már 9 napos tervelőnyre tett szert.

Gondosan megfigyelte Mogyorósi József marós munkáját, akinél azt tapasztalta, hogy sok felesleges mozdulatot alkalmaz. Mogyorósi József a lemez pótész gőmbőllyését egyenként végezte, amely igen sok időt vett igénybe. Bodó elvtárs munkája közben többször gondolt arra, hogyan lehetne dolgozóitársai munkáját megkönnyíteni s megszűntetett benne az elhatározás: egyszerre több lemez gőmbőllyését kell végezni. Ötletét már alkalmazták az elvő Mogyorósi József egyszerre hat darab lemez pótészgőmbőllyését végzi el. Az új módszerrel már nyolcnapos tervelőnyt szerzett. Bodó elvtárs nemcsak a termelés frontján jár élen — 10 nappal elől

jár a negyedéves terve teljesítésében —, de egyike a legjobb pártcsoportvezetőknek is. A hozzá bízott elvtársakkal naponta elbeszélget, segíti őket. A jó felvilágosító és ellenőrző munkájának eredménye, hogy csoportjában hosszabb idő óta egyetlen egy száz százalékos alatti teljesítő sincsen. Pártcsoportjának tagjai az oktatásban is az elsők közé tartoznak. Példamutatónak tanulnak s az oktatásban gondosan elkészített jegyzetekkel jelennek meg.

Pártcsoportbizalmi értekezleten, taggyűléseken beszámol Bodó elvtárs munkájáról s esetenként bírálatot gyakorol a vállalatvezetőség

és a pártvezetőség munkája felett. Ezideig a pártcsoport tagjaival külön-külön foglalkozott, nem tartott csoportértekezletet. Ennek hiányát észlve elhatározták, hogy ezentúl havonta kétszer tartanak értekezletet, ahol kicsereleik egymás tapasztalatait s elmondják, milyen eredményeket érnek el, s közösen indítanak harcot a hibák felszámolásáért.

A Szegedi Butorgyárban Bodó Mihály pártcsoportvezető keményen harcol azért, hogy az üzem dolgozó az elmúlt év eredményeit jóval maguk mögött hagyják, teljesítsék felajánlásaikat, jó munkájukkal megszerezze az éltetem csillagot.

A Szegedi Göztűrés pártcsoportvezetői teljesítsék feladataikat!

Üzemünkben a pártszervezet február havi taggyűlésén a titkár elvtárs részletesen ismertetett azokat a hiányosságokat, amelyek főleg az alapanagygyárjók üzemekben — így a mi üzemünkben is — felmerültek. A titkár beszámolója Rákosi és Gerő elvtársak beszéde nyomán megjelölte azokat a feladatokat, amelyeket végre kell hajtunk, hogy az április 4-i felajánlásunkat, párjunk és Rákosi elvtársnak tett ígéretünket, betarthatassuk. A titkár elvtárs többek között beszédében kérte a pártcsoportvezető elvtársakat, hogy a tagságnak számoljanak be arról, mit tettek az április 4-i munkaverseny érdekében, hogyan mozgósította a pártcsoportvezető a hozzá bízott elvtársakat és az egész üzemrészt, ahol dolgozik, úgy, hogy a kommunisták, a pártonkívüli dolgozóknak példát mutalva harcoljanak a felajánlások teljesítéséért. Milyen feladatokat tűztek maguk elé a verseny következő időszakára az üzem tervteljesítéséért.

A pártcsoportvezető elvtársak azonban adósok maradtak a beszámolóval a taggyűlésnek. Az üzem dolgozói nagy számban hozzászóltak a felmerült kérdésekhez, de a pártcsoportvezető elvtársak némán maradtak. Kócsó József elvtárs pártcsoportvezetői munkájáról csak annyiban számolt be, hogy „beszedte idejében a tagdíjakat”.

A Szegedi Göztűrés pártcsoportvezetői csak egy feladatot végeznek el: a tagdíj beszedését. A hónap

hátrajövő 20 napjában a többi feladatokat vagy hiányosan, vagy egyáltalán nem végzik el. Mi az oka annak, hogy a pártcsoportvezetők, akiknek igen sokrétű feladataik van a körülöttük dolgozók nevelésében, a bírálat, önbírálat kialakításában, a lelkesítésben, a segítségben — passzívok? Az, hogy a pártszervezet vezetősége nem látja el az elvtársakat feladatokkal, nem magyarázza meg tennivalóikat.

Maguk a pártcsoportvezetők megelégednek az elért eredményekkel és nem találják maguknak feladatot. Bárkányi József elvtárs arra a kérdésre, hogy mit tett az április 4-i felajánlások teljesítése érdekében, azt felelte: „Mit tudok én csinálni, nekem más a munkaköröm”. Hasonlóképpen Csányi László elvtárs a javítóműhelyben és Ménési József elvtárs sem végzik el a rájuk háruló feladatokat.

Ha eddig teljesítettük is tervünket, az eredményeinkkel nem lehetünk megelégedve, mert vannak még hibáink. Segítsenek a pártcsoportvezetők a hibák felszámolásában, a fizikai és a műszaki dolgozóknak. Ezt csak úgy érjük el, ha a pártcsoportvezetők szívvel-lélekkel azon lesznek, hogy segítsék dolgozóitársait, példát mutassanak, lelkesítsenek, foglalkozzanak a környező tükhöz dolgozókkal és a hozzájuk bízott elvtársakkal a felajánlások sikere, a negyedéves terv teljesítése érdekében.

Barát János,

A pszichológia és az orvostudomány haladó magyar tudósa a 18. században

a moszkvai egyetemen

Hogyan segítette intézetünk kutatómunkáját a szovjet tudomány?

Az Akadémia megbízásából intézetünk foglalkozik a magyar haladó, materialista pszichológiai tanítások felkutatásával. A mai szovjet orvostudomány egyik kiváló képviselőjének, H. Sz. Kostojanc professzornak egyik magyarra fordított könyve bevezetésében arra a megállapításra támaszkodik, hogy egy Keresztúri nevű, magyar származású tudós a 18. században a moszkvai egyetemen az állatok viselkedését tanulmányozta s élettani kutatásokat is folytatott.

A nyomor elindulva semilyen

Szovjet professzorok segítettek

Kostojanc professzor e nagy tudományos intézetek vezetésével járó tengerényi feladatai közepezt segítségünkre sietett. Terjedelmes anyagot tartalmazó levélben nemcsak olyan bibliográfiai adatokat küldött, amelyek nyomán elindulhatunk az ismeretlen magyar tudós felkutatásában, hanem elküldte számunkra Keresztúri életrajzi adatait tartalmazó Moszkvában, 1855-ben megjelent cikket is, amely számunkra egyébként teljesen hozzáférhetetlen lett volna.

Kostojanc professzor kísérőlevelében megígérte, hogy ha kutató munkájukban újabb adatra bukkanunk Keresztúri Ferenc működésével kapcsolatban, azt utólag el fogják küldeni. Meleghangú levelét így fejezi be: „Nagyon örülök, hogy a szovjet kutatók a nagy orvos és tudós, a magyar nép fia, Keresztúri Ferenc tevékenységének ismertetésével kapcsolatban elősegíthetik a magyar kutatók körében a tudomány történetének tanulmányozását és elősegíthetik közös ügyünk, népeink kultúrkapcsolatainak megszilárdítását”.

Kostojanc professzor leveléből a bolsevik ember és a szovjet tudomány magasztossága sugárzik. Ön zellenül segítségünkre sietett, hogy

történelmi, vagy szakmai műben nem találtunk említést Keresztúri-ról. Levelet írunk Moszkvába H. Sz. Kostojanc professzornak s megkértük, közölje velünk azokat a forrásokat, amelyekből értesült Keresztúri működéséről. Kostojanc professzor a szovjet tudományos élet igen elfoglalt vezetőjénél, elvezetője a Lomonoszovról elnevezett Moszkvai egyetem fiziológiai tanszékének, emellett igazgatója a Szovjetunio Tudományos Akadémiája Természettudomány-történelmi Intézetének.

felkutatassuk a magyar és az orosz nép közös haladó hagyományát, Keresztúri Ferenc tanítását. Keresztúrit nem ismerte vagy ha ismerte is, agyonhallgatta a Horthyzkor. Agyonhallgatta, mert materialista volt s mert Moszkvában működött. Keresztúri Kassa közelében született 1735-ben. Tanulmányait a pesti egyetemen kezdte. Lomonoszov és a 18. század más kiváló orosz tudósainak a híre Moszkvába vitte, hogy tanulmányait továbbfolytassa, 1762-ben már a moszkvai sebészeti akadémián tanult. Tanulmányaiiban rendkívül nagy léptekkel haladt előre. 1778-ban az anatómia és a sebészet professzora lett a moszkvai egyetemen. 1784-ben megkapta az orvostudományok doktora címet.

Keresztúri tudományos és oktató működése rendkívül széleskörű volt. 40 évig adott elő a moszkvai egyetemen. Ő volt az első, aki az egyetemi anatómia előadásain mikroszkópos preparátumokat mutatott be diákjainak. Foglalkozott a törvényszéki orvostan kérdéseivel is. Tudományos munkája mellett kiváló orvos is volt. Életrajzírói említi, hogy a moszkvai nagy pestisjárvány idején tevékenyen, életének veszté-

lyeztetésével gyógyította Moszkva népét.

Keresztúri igen sokat foglalkozott az idegrendszer működésével.

Mint pszichológus, az idegrendszeréről és az ember lelki működéséről írt latinnyelvű műveiben határozott materialista álláspontot foglalt el. Lélektani tanításának középpontjában az a tétel állt, hogy az ember tudata, lelki működése azokból az érzetből ered, amelyeket az objektív valóság jelenségei váltanak ki az érzékszervekben. Keresztúri a korabeli metafizikus felfogással szemben a fejlődés elvét vallotta a lelki élet tudományos magyarázatánál is, a tudatot az ember magasabb idegtevékenységét a filogenezis útján magyarázta, sok nemzedék érzet tapasztalatának átörökléséről és fejlődéséről beszélt. Keresztúri ezzel a tanításával már a XVIII. században előhírók voltak annak a tannak, amely a feltételes reflexek, a szerzett tulajdonságok átöröklésére és a tulajdonságok fejleszthetőségére vonatkozik s amely tant a mai szovjet tudomány bontakoztatott ki igazán.

Keresztúri Ferenc egyetemi oktató munkáját az életrajzírók tanúsága szerint mintaszerűen végezte. Kitűnő előadó volt, előadásait a feljegyzések szerint „felülmúlhatatlan stílusban” tartotta.

Keresztúri Ferenc tanítása a magyar és az orosz nép közös haladó hagyománya. Munkásságának fellelővítése megacéloz bennünket oktatós és tudományos munkánk végzésében, példamutatása haladó hagyományaink megbecsülésére, nemzeti büszkeségünk emelésére, a szovjet és az orosz kultúra szeretetére nevel.

Király József,
a Neveléstudományi-Lélektani
Intézet tanársegéde

A fiatalság helyzete a nyugati tőkés országokban

Gyermekkereskedelem Kanada és az Egyesült Államok között

Az „AFP” hírügynökség jelentése szerint a kanadai tendörög gyermekcsempészeket tartóztatott le a lakó Ontario-tartomány és az Egyesült Államok között folyó határ-üzemeket. Eddig 20 kisgyermeket vásároltak meg az amerikaiak kanadai szülőktől, fejéenként 250 dollárért.

Emberkereskedelem Törökországban

Az amerikanizált Törökországban mindennapos jelenségé válik az emberkereskedelem. Az „Akın” című török lap megírja, hogy Isztambulban fehér rabnók eladásával foglalkozó kereskedelmi hálóza működik. E hálózat tagjai Törökországban nőket vásárolnak és Szíriában, Egyiptomban, Libanonban és más

országokban eladják őket. A „Zaffer” című ankarai lap közli, hogy egy Reszul Duman nevű parasztasszony 350 török líráért eladta a saját hűgát.

Az amerikai ponyvairódalom hatása Törökországban

A török sajtó az utóbbi időben sokat foglalkozik a fiatalok bűnözök és az öngyilkosok számának rohamos emelkedésével. Ennek egyik oka az amerikai ponyvairódalom, amely elárasztotta a könyvkereskedéseket.

Az „Akszam” című lap közli néhány könyv címét: „A halál kálózai”, „A vérszak”, „Gyilkossági módszerek”, „Nyilvános házak”, „A gyilkos”.